

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Έτος 3ο — Αριθ. φύλλου 6 — Περίοδος: Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1995

Από τις δραστηριότητες του Συλλόγου

Κάθε χρόνο στη γιορτή της βασιλόπιτας γίνεται και ο ετήσιος απολογισμός των δραστηριοτήτων του Συλλόγου. Για ενημέρωση αυτών που δεν ήρθαν στη γιορτή παραθέτουμε περίληψη της ομιλίας του προέδρου μας στην οποία αναφέρονται ενέργειες και προσπάθειες του Συλλόγου για το χρόνο που πέρασε.

— Επισκεφθήκαμε τις αλυσμόντες, χαμένες πατρίδες μαζί με τον αδελφό Σύλλογο, την Ένωση Ελλήνων της Ανατολικής Ρωμυλίας. Οι δυο σύλλογοι πραγματοποίησαν δήμερη εκδρομή στην Ανατολική Ρωμυλία. Με αρχηγό της εκδρομής τον κ. Αθαν. Ντιναπόγια και με 80.000 δραχμές — όλα πληρωμένα — επισκεφτήκαμε φιλιπούπολη, Πύργο, Αγκιάλο, Μεσημβρία, Βάρνα, Στενήμαχο.

— Στην Αγκιάλο λειτουργεί φροντιστήριο Ελληνικής Γλώσσας. Έγινε γιορτή στο ξενοδοχείο ΡΟΜΟΡΙΕ που πήραν μέρος τα παιδιά του φροντιστηρίου και πολλοί γονείς. Εκεί προσφέραμε 70 ζευγάρια παπούτσια του εργοστασίου ΖΕΝΙΘ στα παιδιά ονομαστικά και με το νούμερό τους. Ακόμα βιβλία και σοκαλάτες και έγινε θράβευση της καλύτερης μαθήτριας με 50 δολάρια. Στο γυμναστήριο προσφέρθηκαν τρόφιμα, σαπούνια, γλυκά και από ένα δολλάριο στον κάθε γέροντα, από την Ένωση Ελλήνων της Ανατ. Ρωμυλίας.

— Τροποίσαμε το καταστατικό του Συλλόγου ως προς τους σκοπούς και συμπεριλάβαμε και το φροντιστήριο Ελληνικής Γλώσσας στην Παλιά Αγκιάλο. Είναι γνωστή η λειτουργία του φροντιστηρίου αυτού που τα έξοδά του έχει αναλάβει εξ ολοκλήρου ο Σύλλογός μας.

— Το περασμένο καλοκαίρι με ενέργειές μας, ήρθαν 6 νέοι από την Ανατ. Ρωμυλία, που πήραν μέρος σε σεμινάριο στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, για την εκμάθηση της Ελλην. Γλώσσας με σκοπό να διδάξουν στα παιδιά ελληνικής καταγωγής στην Αγκιάλο, Μεσημβρία, Πύργο και Σωζόπολη. Τα έξοδα διαμονής τους στην Αθήνα, που δεν ήταν και λίγα, ανέλαβε ο Σύλλογός μας μαζί με την Ένωση Ελλ. της Ανατ. Ρωμυλίας.

— Κλιμάκιο του Δ.Σ. παρευρέθηκε στις εκδηλώσεις για την επέτειο του ολοκαυτώματος στις 30 Ιουλίου που έγιναν στη Νέα Αγκιάλο. Ο Πρόεδρος...

• Συνέχεια στη σελ. 2

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΣΤΗΝ ΑΝ. ΡΩΜΥΛΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Ο Δήμος Νέας Αγκιάλου οργανώνει 5ήμερη εκδρομή με πούλμαν στην Π. Αγκιάλο της Βουλγαρίας, με την ευκαιρία της γιορτής του Αγίου Γεωργίου, στις 6 Μαΐου.

Τη μέρα αυτή γίνονται ωραίες εκδηλώσεις στο μοναστήρι του Αϊ-Γιώργη και ξαναζούν τα παλιά έθιμα πριν από το ολοκαύτωμα.

Επίσης 9)ήμερη εκδρομή στην Ανατ. Ρωμυλία διοργανώνει και η Ένωση Ελλήνων Ανατ. Ρωμυλίας για το ίδιο χρονικό διάστημα.

Θα συνιστούσαμε στα μέλη του Συλλόγου μας, στους συνδρομητές της εφημερίδας μας και στους άλλους Αγκιαλίτες να πάρουν μέρος σ' αυτές τις εκδρομές. Θα είναι το καλύτερο μνημόσυνο για τους πατεράδες μας που έζησαν με την ανάμνηση και το πνεύμα της αλυσμόντης πατρίδας.

Επειδή δεν θα στείλουμε άλλη ειδοποίηση, όσοι ενδιαφέρονται, να επικοινωνήσουν με τα τηλέφωνα: 0421-76206 Δήμος Ν. Αγκιάλου, 8081503 Δημ. Καραγατολή και 8659830 κυρία Ζούλια.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΟΙ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ 25η ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Αξιόλογες εκδηλώσεις έγιναν στο Αμφιθέατρο του Δράγνιου Δημαρχιακού Μεγάρου για τον εορτασμό της εθνικής επετείου της 25ης Μαρτίου 1821 στη Νέα Αγκιάλο.

— Την Πέμπτη το απόγευμα 23 Μαρτίου, το Ευγένειο (1ο) Δημοτικό Σχολείο παρουσίασε στους γονείς των μαθητών και το κοινό, μια πολύ ωραία και καλά οργανωμένη μαθητική γιορτή, που πρόβαλε το ηρωικό πνεύμα της επανάστασης του '21. Οι απαγγελίες και τα θεατρικά μονόπρακτα που παρουσιάστηκαν έγιναν με την καθοδήγηση του δασκάλου Πέτρου Λαμπρογιώργου και των άλλων δασκάλων του Σχολείου. Το ωραίο παραδοσιακό σκηνικό έγινε με τη φροντίδα του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων.

— Την Παρασκευή το απόγευμα 24 Μαρτίου παρουσιάστηκε στο Αμφιθέατρο η σχολική γιορτή του 2ου Δημοτικού Σχολείου. Παρουσιάστηκαν απαγγελίες, η χορωδία του σχολείου με την καθοδήγηση του δασκάλου Χρήστου Σακκογιώργου και το τρίπρακτο δράμα «Ο ΟΡΚΟΣ» (θεατρική απόδοση του ποιήμα-

τος του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη «Ο Αστροπόγιαννος»). Τη διδασκαλία του έργου έκανε ο δάσκαλος Δημήτρης Σαματάς.

Για τις ανάγκες του δράματος φιλοτεχνήθηκε σκηνικό από τις κ.κ. Γεωργία Παρδάλη και Αικατερίνη Φιλιππίδου. Η παράσταση του δράματος συγκίνησε τους θεατές που καταχειροκρότησαν τους μαθητές που έλαβαν μέρος.

— Το Σάββατο πραγματοποιήθηκε εκδήλωση του Δήμου Νέας Αγκιάλου, στην οποία παρουσιάστηκε η χορωδία του Γυμνασίου, επίκαιρη ομιλία από την Καθηγήτρια του Γυμνασίου Κα Ρεβέκα Μαυρογένη και το δράμα «Ο ΟΡΚΟΣ» του 2ου Δημοτικού Σχολείου.

Και στις τρεις εκδηλώσεις το Αμφιθέατρο ήταν κατάμεστο και τα σχόλια πάρα πολύ ευνοϊκά για την προσπάθεια όλων.

Η συμμετοχή των δημοτών δείχνει ότι υπάρχει ενδιαφέρον για την παρακολούθηση πολιτιστικών εκδηλώσεων και ενισχύει την οργάνωση μελλοντικών.

Τα Κούλουμα της Καθαρής Δευτέρας στη Ν. Αγκιάλο

Ο Δήμος Νέας Αγκιάλου οργάνωσε και φέτος την Καθαρή Δευτέρα, μια λαϊκή γιορτή στην παραλία. Από νωρίς άρχισαν να έρχονται και οι επισκέπτες από τη γύρω περιοχή.

Ο καιρός ήταν καλός. Οι κοντινοί στην παραλία δρόμοι είχαν γεμίσει σταθμευμένα αυτοκίνητα. Οι πρώτοι χαρταετοί είχαν κιόλας υψωθεί.

Κατά τις 12 η ώρα το μεσημέρι άρχισε το σερβίρισμα. Τα μέλη του Συλλόγου Γονέων Ν. Αγκιάλου είχαν μαγειρέψει πολύ νόστιμους γιγαντες που διέθεσε ο Δήμος. Σερβίρονταν επίσης τουρσιά, ελιές και χαλβάς. Το κρασί ήταν άφθονο, προσφορά του Οίνοποιείου Ν. Αγκιάλου και το τσίπουρο προσφορά παραγωγών της Ν. Αγκιάλου.

Πολλά ήταν τα επαινετικά λόγια για την οργάνωση και τη φιλοξενία.

Το πρόγραμμα άρχισε 1 η ώρα. Ο Δήμαρχος μίλησε σύντομα για την παλιά συνήθεια των Αγκιαλιτών να γιορτάζουν τα Κούλουμα στην παραλία με φαγητό, μουσική, χορό και μασκαράδες. Τόνισε ότι η γιορτή έχει στόχο να αναβιώσει η συνήθεια αυτή. Στη συνέχεια το χορευτικό του Δήμου χόρεψε πολύ ωραία το γαϊτανάκι. Ακολούθησε μουσικό πρόγραμμα, από συγκροτήματα της Ν. Αγκιάλου και χορός μέχρι τις 5 το απόγευμα.

— Την Κυριακή 19.3.95 στο Αμφιθέατρο του Δράγνιου Δημαρχιακού Μεγάρου έγινε ομιλία του κ. Διονυσίου με θέμα: Η προσφορά της Π. Αγκιάλου στην Επανάσταση του 1821. Ο ομιλητής παρουσίασε ενδιαφέροντα στοιχεία για τη δράση των Αγκιαλιτών αλλά και των κατοίκων των άλλων Ελληνικών πόλεων της Ανατολικής Ρωμυλίας στη διάρκεια του αγώνα. Από πολλούς ακροατές τονίστηκε η ανάγκη να γίνει γνωστή η ιστορία της Αγκιάλου.

Περιβαλλοντική Εκπαίδευση στο Γυμνάσιο της Ν. Αγκιάλου

Για πρώτη φορά λειτουργεί συμμετοχή των μαθητών εί- φέτος στο Γυμνάσιο η περι- βαλλοντική εκπαίδευση. Η λησή τους εκτός ωραρίου δι-

δασκαλίας. Υπεύθυνοι καθηγητές του προγράμματος είναι: η φιλόλογος κ. Σ. Καρνοπατλόγλου - Τσουκαλά και ο μαθηματικός κ. Γ. Κολέμπας. Μια ομάδα μαθητών της Γ' Τάξης εργάζεται στο θέμα: Φυτοφάρμακα - Λιπάσματα και οι επιπτώσεις στο περιβάλλον και την υγεία. Άλλη ομάδα από μαθήτριες της Β' Τάξης και μαθητές της Γ' και Α', ασχολείται με το θέμα: Ιστορικά και πολιτιστικά στοιχεία για τη επίδραση στο περιβάλλον. Κεντρικό θέμα της εργασίας τους, η ίδρυση της Ν. Αγκιάλου, η ανάπτυξη και η εξέλιξή της. Μια τρίτη ομάδα επέλεξε το της ανακύκλωσης χαρτίου και δραστηριότητες για την καθαριότητα της παραλίας με στόχο την απόκτηση των Γαλάζιων Σημαιών.

Οι εργασίες των μαθητών θα παρουσιαστούν στο τέλος Μαΐου με στόχο την ενημέρωση αλλά και την ευαισθητοποίηση των δημοτών.

— Την Τετάρτη 15.2.95 στο Αμφιθέατρο του Δράγνιου Δημαρχιακού Μεγάρου έγινε συγκέντρωση δημοτών -ύστερα από πρόσκληση του Δήμου. Η συνάντηση είχε σκοπό να δοθεί ευκαιρία στους εκπροσώπους συλλόγων και στους δημότες να συμβάλουν στην προσπάθεια του Δήμου για την οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων, καλλιτεχνικών ή αθλητικών και άλλων δραστηριοτήτων.

Στη συγκέντρωση συμμετείχαν πολλοί Δημότες που διατύπωσαν τις απόψεις και τους προβληματισμούς τους. Δημιουργήθηκαν ομάδες Δημοτών: 1) για τα πολιτιστικά, 2) τα καλλιτεχνικά, 3) το περιβάλλον, 4) τις αθλητικές δραστηριότητες, 5) τις μόνιμες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Δραστηριοποιήθηκαν μέχρι τώρα ικανοποιητικά οι ομάδες των πολιτιστικών και καλλιτεχνικών και των αθλητικών. Εκτός από τις εκδηλώσεις που ήδη παρουσιάστηκαν το Σάββατο 1.4.95, θα γίνει προβολή διαφανειών από τον κ. Πορτοφέρι με θέμα ένα ταξίδι στη Γαλλία. Επίσης έχει προγραμματιστεί διοργάνωση αγώνων πετοσφαίρισης και καλαθοσφαίρισης με συμμετοχή ομάδων από όλα τα σχολεία του Δήμου.

— Την 1η Ιανουαρίου 1995, μετά τη δοξολογία στο Δημαρχείο έγινε αγιασμός και κοπή της πίτας με την ευκαιρία του νέου έτους και της ανάληψης της αρχής από το νέο Δημοτικό Συμβούλιο. Κόπηκαν δύο πίττες, μία από τον

• Συνέχεια στη σελ. 5

ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Α. ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ
(ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ)

Στις 22 Γενάρη σε μια πα- Δημοτική Σύμβουλος κυρία νηγυρική ατμόσφαιρα, έγινε Καρνοβατλόγλου - Τουκαλά, το κόψιμο της βασιλόπιτας που είχε έρθει από τη Νέα του Συλλόγου των Αγχιαλι- Αγχιάλο σαν εκπρόσωπος του τών της Αθήνας στο κοσμικό Δήμου μαζί με άλλους Αγχια- κέντρο ZORMPAS στη Δρο- αλίτες.

Στις 22 Γενάρη σε μια πα- Δημοτική Σύμβουλος κυρία νηγυρική ατμόσφαιρα, έγινε Καρνοβατλόγλου - Τουκαλά, το κόψιμο της βασιλόπιτας που είχε έρθει από τη Νέα του Συλλόγου των Αγχιαλι- Αγχιάλο σαν εκπρόσωπος του τών της Αθήνας στο κοσμικό Δήμου μαζί με άλλους Αγχια- κέντρο ZORMPAS στη Δρο- αλίτες.

Β. Ο ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Στις 23 του Φλεβάρη, την στους τυχερούς. Τα δώρα Τσιγκονέμπη, πάλι, έγινε ο ε- πρόσφεραν ανιδιοτελώς μέλη τήσιος χορός του Συλλόγου του Συλλόγου και φίλοι μας. μας, στη γνωστή μας κοσμι- Το μεγάλο δώρο της βραδιάς κή ταβέρνα Ο ZORMPAS στη ήταν μια τηλεόραση TELE- Δροσιά. FUNKEN των 14 ιντσών, α- Είχες 57.000 δραχ. προσφορά

Εκτός από το πλούσιο με- νού έτρεξε και άφθονο «Α- ΧΕΛΙΝΟ ΚΡΑΣΙ» που μαζί με την ορχήστρα και τους καλ- λιτέχνες, σκόρπισε μεγάλο κέ- φι και διάθεση για χορό. Πρα- γματικά ξεφάντωσαν πάνω μεγάλη και ξεπέρασε κάθε αι- στην πίστα οι χορευταράδες. σιόδοξη πρόβλεψή μας. Έτσι γιορτάσαμε την Αποκρία όλοι αικολούθησε προσφέρθηκαν μας, με κέφι, με όρεξη και πλούσια και ωραία δώρα με χορό.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

● Συνέχεια απ' τη σελ. 1

δρος κατέθεσε στεφάνι και πληρώσαμε τη μπαν- τίνια της Κοινότητας για να παιανίσει εμβατήρια στους δρόμους της Ν. Αγχιάλου κατά την επέ- τειο. Επίσης παρευρεθήκαμε στα εγκαίνια του Δράγνιου Δημαρχιακού Μεγάρου και συγχαρή- καμε το δωρητή, και μέλος του Συλλόγου μας κ. Πάρη Δράγνη για την μεγάλη του προσφορά.

— Μετά από ενέργειες του Συλλόγου μας στο Υπουργείο Απόδημου Ελληνισμού, φιλοξενήθη- καν στην Ελλάδα το περασμένο καλοκαίρι 5 συν- ταξιούχοι της τρίτη ηλικίας από την Ανατ. Ρωμυ- λία. Κλιμάκιο του Δ.Σ. τους επισκέφτηκε στη Νέα Μάκρη, μίλησε μαζί τους και τους πρόσφερε ανα- μνηστικά δωράκια.

— Τον περασμένο Αύγουστο ήρθαν πάλι 15 παι- διά από την Παλιά Αγχιάλο και φιλοξενήθηκαν στην Κατασκήνωση της Επανομής Θεσσαλονί- κης. Μαζί τους φιλοξενήθηκαν και άλλα 15 παι- διά από τον Πύργο, τη Σωζόπολη και τη Μεσημ- βρία.

— Από τη χοροεσπερίδα που έγινε στο ΚΑΡΑ- ΒΕΛ στις 11.3.94 ο Σύλλογός μας εισέπραξε 110.000 δραχμές. Ο χορός αυτός είχε μεγάλη ε- πιτυχία και έγινε με πρωτοβουλία και σύμπραξη της Ένωσης Ελλήνων της Ανατ. Ρωμυλίας.

— Αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω τους συμπατριώτες αδελφούς Φίλιππο και Δημήτριο Φιλίππιδη, που στις δύσκολες στιγμές που βρέ- θηκε ο Σύλλογός μας το περασμένο καλοκαίρι μας ενίσχυσαν με 200.000 δραχμές στη μνήμη του πατέρα τους και παλιού προέδρου Βασιλείου Φιλίππιδη. Επίσης ευχαριστώ το συμπατριώτη μας Δημ. Κατσανδρή που μας προσέφερε 20.000 δραχμές.

— Η εφημερίδα που βγάζει ο Σύλλογός μας συμ- πλήρωσε χρόνο και ήδη κυκλοφόρησε το 5ο φύλ- λο. Θέλω να πιστεύω ότι αρέσει σε όλους. Ο α- κούραστος Γραμματέας μας Θανάσης Κιλμπασά- νης μας βγάζει ασπροπρόσωπους. Καταπιάνεται με ενδιαφέροντα θέματα και όλοι με λαχτάρα την περιμένουμε για να μάθουμε τα τοπικά μας νέα. Δε φτάνει όμως μόνο αυτό. Όσοι μπορού- με πρέπει να γράφουμε έστω και με απλά λόγια, ιστορίες, παραμύθια, γεγονότα της Αγχιάλου (πα- λιά και νέα) και να τα στέλνουμε στην εφημερί- δα για δημοσίευση. Όσο για τη συνδρομή, ε! δε νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να το συζητάμε. Εί- ναι μόνο 1.000 δραχμές το χρόνο.

— Όπως ξέρετε, ο Σύλλογός μας είναι μακριά από κόμματα και πολιτικές ή παραταξιακές σκο- πιμότητες. Είναι καθαρά τοπικός, Ελληνικός, Ε- θνικός και βλέπει μπροστά του μόνο Αγχιάλο και Ελλάδα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ:

Για το τρίμηνο
Γενάρη - Μάρτη 1996
στη Νέα Αγχιάλο

Γάμοι

- Μπεκτής Ιωάννης του Σπ. Γαλάνη Γεωργία του Αθαν.
- Μπερτσας Γεώργιος του Δημ. Βαλασσά Ιουλία του Ευστ.
- Τζουμμεριώτης Χρήστος Κων. Ράπτη Ελένη του Κων) νου
- Παλιούρας Κων) νος του Δημ. Σκοτεινού Λευκοθέα του Γ.
- Τσιμμαντάνης Νικόλαος Αχιλ. Τσακίγια Ελένη του Ανδρέα
- Ευνός Κων) νος του Ιωάν.
- Πάππια Χρυσούλα του Μιχ.

Θάνατοι

- Δημόπουλος Ιωάννης του Απ.
- Ζαχαριάς Παναγ. του Μιχ.
- Σελάμη Ευτυχία του Απο.
- Στέλλα Ζαφειρία του Δημ.
- Τυροδόλια Παρασκευή Κων.
- Κατελιδάκη Αναστασία Δημ.

Γεννήσεις:

- Τσιπνής Χρήστος, κορίτσι
- Τσάμης Θεμιστοκλής, αγόρι
- Κουφαλιδάκης Βασίλ., αγόρι
- Πεταλάς Νικάγγελος, αγόρι
- Τσιγάρας Γεώργιος, αγόρι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε ΣΑΒΒΑΤΟ βράδυ και από 21.30 (9.30 μ.μ.) μέχρι 22.00 (10 μ.μ.) στο Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησία της Ελλάδας, 89,4 FM, ομιλεί ο αντιστρά- τηγος ε.α. ΒΟΥΛΟΥΤΙΑ- ΔΗΣ ΚΩΝ., για θέματα της Δ. Θράκης μας.

Από πέρσι κυκλοφορεί επίσης το βιβλίο του συμπατριώτη μας Θανάση Κιλμπασάνη (ΙΣΤΟΡΙ- ΕΣ, ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑ- ΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΥ. Είναι γραμ- μένο στην Αχελινή διάλεκτο και τιμάται 1.500 δραχμές.

Είναι ένα βιβλίο που δεν πρέ- πει να λείπει από κανένα Αγ- χιαλίτικο σπίτι.

«ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Υπεύθυνος Έλης:

Θανάσης Κιλμπασάνης

Συντακτική Επιτροπή:

Θανάσης Κιλμπασάνης
Δημήτριος Καραγατολής
Ευαγγελία Αργυροπούλου

Διακτεράωση:

Θανάσης Κιλμπασάνης
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Τιμή φύλλου δραχ.	250
Ετήσια ιδιωτών	1.000
Συλλόγων και ΝΠΔΔ	2.000
Εξωτερικού δολάρια	15

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Θανάσης Κιλμπασάνης
Τραπεζούντος 5

11527 ΑΘΗΝΑ

Τηλέφωνα:

7709084 — 8081503

Υπεύθυνος τυπογραφείου

Μιχ. Παλαμάρης

Σαρρή 27 ΑΘΗΝΑ

Τηλ. 3252385

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΣΧΟΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Δημοσιεύουμε παρακάτω επιστολή που λάβαμε από το δημοτικό σύμβουλο Νέας Αγχιάλου κ. Χρήστο Κολοκοτρώνη και απαντούμε στη συνέ- χεια σε όσα αναφέρει.

Προς το

Σύλλογο των εν Αθήναις Αγχιαλιτών και τη Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας «Νέας Αγχιάλου».

Κύριοι,

Είμαι ένας Αγχιαλίτης ο οποίος ενδιαφέρεται για το κά- θε τι που συντελεί στην ανάπτυξη της πατρίδας μας, γι' αυ- τό το λόγο και χρόνια συμμετέχω στα κοινά. Πιστεύω στην αποστολή του Συλλόγου στον οποίο γράφτηκα μέλος μου το 1974 όταν διέμενα στην Αθήνα. Θεωρώ τον εαυτό μου καθαρό Αγχιαλίτη γιατί έζησα και γεννήθηκα μέσα σ' αυ- τόν τον ωραίο κόσμο των Αγχιαλιτών. Χάρηκα δε πολύ για την εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος», γιατί εκτός των άλλων που προσφέρει σαν εφημερίδα του κέντρου (Αθήνα), θα ανεβάσει το κύρος της Νέας Αγχιάλου. Όμως στο κύριο άρθρο της εφημερίδας: «Στον απόηχο των Δημοτικών εκ- λογών», εκείνα που γράφετε και συγκεκριμένα τα: «... ας προσέχουν πιο πολύ τη στάση τους οι σύμβουλοι που βγήκαν από διαφορετικά ψηφοδέλτια (αν- τιπολίτευση) να βοηθήσουν με την πείρα και τον εποικοδο- μητικό έλεγχο το Νέο Δήμαρχο», δείχνουν ότι είστε σίγου- ροι, ότι η πλειοψηφία θα προσφέρει οπωσδήποτε θετικό έρ- γο, ενώ για την αντιπολίτευση έχετε αμφιβολία, πράγμα που δείχνει σαφώς ότι μεροληπτείτε. Η μεροληψία που δια- κρινούμε φαίνεται καλύτερα σε συνδυασμό με το συγχαρη- τήριο τηλεγράφημα προς τον κ. Δήμαρχο, πράγμα που δεν σιγηθίζεται σε εφημερίδες του τύπου αυτού, δηλαδή τοπι- κές μικρών περιοχών, και σας φέρνω παράδειγμα τη «Φωνή του Βελεστίνου», όπου σ' ολόκληρη την εφημερίδα δεν α- ναφέρεται για τις εκλογές τίποτα παρά μια ανακοίνωση με την μορφή που βλέπετε. Βέβαια δεν θεωρώ ότι ένα τέτοιο τηλεγράφημα είναι πλήρως κατακριτέο. Ποια είναι τα πο- λιτικά σας πιστεύω δεν με αφορά, εξάλλου είναι δικαίωμά σας να πιστεύετε ό,τι θέλετε. Μια εφημερίδα όμως, όπως η «Νέα Αγχιάλος» που απευθύνεται σ' όλους τους Αγχια- λίτες δεν πρέπει να παίρνει θέση, αλλά να μένει ουδέτερη, όπως και όλες οι τοπικές εφημερίδες του τύπου αυτού. Ό- σο για τον εαυτό μου σας πληροφορώ ότι σέβομαι την εκ- λογή της νέας αρχής, αφού είναι δημοκρατικά εκλεγμένη, και δεν θα κάνω στείρα πολιτική, αλλά θα υποστηρίξω ό,τι θετικά προτείνει και παρουσιάζει, εφόσον θα πρόκειται για το καλό του τόπου. Στην αντίθετη, όμως, περίπτωση θα βρεθούμε αντιμέτωποι. Δυστυχώς τη δική μου γνώμη ασπά- ζεται και ένα μεγάλο μέρος του λαού της Ν. Αγχιάλου που με στήριξε στις Δημοτικές εκλογές, αλλά και άλλοι, οι οποίοι μου εξέφρασαν τη δυσαρέσκειά τους για τα γρα- φόμενα. Πολλοί δε απ' αυτούς μου ανέφεραν ότι θα πά- ρουν να είναι συνδρομητές της εφημερίδας.

Παρακαλώ η επιστολή μου να δημοσιευτεί όπως είναι στο αμέσως επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία

ΧΡ. Ι. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Δημοτικός Σύμβουλος

Αγαπητέ συμπατριώτη Χρήστο,

Διαβάζοντας το γράμμα σου χαρήκαμε πολύ:

- α) Γιατί διαπιστώσαμε τη μεγάλη σου ευαισθησία και αγά- πη γι' αυτόν τον πολύπαθο τόπο που λέγεται Νέα Αγ- χιάλος.
- β) Γιατί παρακολουθείς και διαβάζεις την εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος» όχι επιφανειακά, αλλά προβληματιζόμενος.
- γ) Γιατί συμφωνούμε με όσα γράφεις στο γράμμα σου, εί- τε σαν γενικές, είτε σαν προσωπικές παρατηρήσεις, κι' ας είναι αρκετά τσουχτερές.

Όσον αφορά τα 2-3 σημεία που φαινομενικά έχουμε αντίθετες απόψεις, νομίζουμε ότι οφείλονται σε παρερμηνεία την προθέσεων της εφημερίδας. Και εξηγούμε:

Εξετάζοντας τι έγινε στο παρελθόν και γενικά τη διά- θεση αντιπολιτευτικού πνεύματος στην Ελλάδα, γράψαμε: «... να προσέχουν τη στάση τους οι σύμβουλοι της αντιπο- λίτευσης...». Δεν πιστεύουμε όμως ότι οι σύμβουλοι αυτοί θα προσφέρουν αρνητικό έργο, ενώ οι σύμβουλοι της συμ- πολιτεύσεως θετικό. Δεν ήταν αυτό το πνεύμα του δημοσι- εύματος. Αλλά επειδή ο Δήμαρχος πρέπει να τραβάει μπρο- στά, με τη βοήθεια όμως του Δημοτικού Συμβουλίου και επειδή και ο Δήμαρχος και οι Δημοτικοί Σύμβουλοι της συμπολίτευσης αναλαμβάνουν για πρώτη φορά τέτοια κα- θήκοντα, η συμπαράσταση και η βοήθεια της έμπειρης αν- τιπολίτευσης είναι απαραίτητη.

Το συγχαρητήριο τηλεγράφημα, δε νομίζουμε ότι δείχνει μεροληψία προς το νεοεκλεγέντα δήμαρχο, γιατί παρόμοιο τηλεγράφημα θα στέλναμε και αν εκλεγόταν δήμαρχος από άλλη παράταξη.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο συν)χος Δάσκαλος Στυλ. Κόκκινος θυμάται

ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Από τα ιστορικά γεγονότα, που δείχνουν τη μεγάλη αντοχή των Αγχιαλιτών, την έντονη αγωνιστικότητά τους, το ενδιαφέρον τους για τη δημιουργία στο χώρο της Αρχαίας Πυράσου, της όμορφης κωμόπολης της Νέας Αγχιάλου και την ενεργητικότητά τους για τη δημιουργία της παραδοσιακής αμπελοκαλλιέργειας, ξεχωρίζω το μεγάλο ενδιαφέρον τους για τη μόρφωση των παιδιών τους και για το σκοπό αυτό τη δημιουργία ενός εξαιρετικού διδακτηρίου κλασσικού τύπου, που εξακολουθεί να υπάρχει και να στολίζει την κωμόπολη, παρά το κάψιμο που έπαθε μαζί με όλο το χωριό από τους Ιταλούς το 1943. Σήμερα έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο μνημείο.

Η όψη του σχολείου, όπως τη θυμάμαι, ήταν εξαιρετική για σχολικό οικοδόμημα της εποχής του 1910. Ένα μεγάλο οικοδόμημα κλασσικό, με μια σκάλα μαρμαρίνη τρίπλευρη με μεγάλα σκαλοπάτια μαρμαρόγλυπτα. Στην πρόσοψή του είχε τρεις κολώνες αριστερά και δεξιά της κλίμακας με ένα σιδερένιο κυκλικό δωμάτιο με ωραίο σχήμα τετραπλευρο σε κάθε διάστημα, μεταξύ των δυο κολωνών. Ένα διάδρομο μήκους περίπου 20-25 μέτρων και πλάτους τριών μέτρων πλακοστρωμένου. Στα πάνω άκρα της πρόσοψης της στέγης υπήρχαν δυο τριγωνικά αετώματα, χρωματισμένα με μπλε ανοιχτό, ενώ οι κολώνες και όλο το διδακτήριο ήταν ασβεστωμένο με ανοιχτό κίτρινο χρώμα.

Οι αίθουσες ήταν τέσσερις, από τις οποίες η μια στο άκρο αριστερό και η άλλη στο άκρο δεξιό, ήταν μεγαλύτερες από τις άλλες δύο, που βρίσκονταν στο εσωτερικό του διδακτηρίου. Οι δυο μεγάλες αίθουσες συγκοινωνούσαν με ξύλινες πόρτες με το διάδρομο και πίσω με την αυλή του σχολείου. Στο κέντρο του διδακτηρίου και απέναντι από τη μαρμαρίνη σκάλα υπήρχε είσοδος με ξύλινη πόρτα και ένας διάδρομος που οδηγούσε στην πίσω αυλή.

Κι απ' τις δυο μεριές του μικρού αυτού διαδρόμου υπήρχαν πόρτες που οδηγούσαν στις δυο μικρότερες αίθουσες που βρίσκονταν αριστερά και δεξιά.

Το ύψος των αιθουσών ήταν αρκετά μεγάλο, πάνω από 5 μέτρα, και δύσκολα το χειμώνα είχαν οι αίθουσες ζέστη, αν και υπήρχαν μεγάλες σόμπες σαν μικρά βαρέλα, που τις έφκιαχνε με λαμαρίνα ο μπαρμα-Θεοφάνης ο τενεκετζής.

Το γραφείο του σχολείου βρισκόταν στην πρόσοψη της ανατολικής αίθουσας προς το μέρος του σπιτιού του Μπολιού και ήταν ένα κομμάτι αυτής της αίθουσας στο βάθος του διαδρόμου.

Κάτω από το διδακτήριο υπήρχε μεγάλο υπόγειο και οι τοίχοι του είχαν μεγάλες τετράγωνες τρύπες για εξαερισμό. Εμείς τα παιδιά μπαίνα-

με από τις τρύπες αυτές ή βγαίναμε έξω από το υπόγειο, όταν οι δάσκαλοι μας έκλειναν εκεί για τιμωρία. Στο δυτικό μέρος το υπόγειο ήταν πιο ψηλό και χρησίμευε για αποθήκη, αλλά και πειθαρχείο για τους ζωηρούς μαθητές.

Τα έπιπλα των αιθουσών ήταν τα θρανία, η έδρα και ο πίνακας απλά κατασκευασμένα από ντόπια ξύλα. Τα θρανία ήταν διθέσια και μερικά τετραθέσια μαύρου χρώματος. Ο πίνακας μαύρος περιστρεφόμενος πάνω σε τρίποδα. Η έδρα ήταν ψηλή, τοποθετημένη πάνω σε βάθρο. Το επάνω της μέρος άνοιγε και έβαζε ο δάσκαλος τα βιβλία του, τον κατάλογο των μαθητών και άλλα χρήσιμα πράγματα για τη διδασκαλία. Πάνω στην έδρα ήταν απαραίτητη μια βέργα για τους ζωηρούς, του άτακτους και τους αδιάβαστους μαθητές.

Το γραφείο του σχολείου ήταν πολύ άνετο. Είχε δυο μεγάλα παράθυρα προς νότο, με αρκετό φωτισμό. Στη μέση είχε ένα μεγάλο στενόμακρο τραπέζι για τους δασκάλους. Μια βιβλιοθήκη με αρκετά διδακτικά βιβλία και μια εγκυκλοπαίδεια. Στον τοίχο υπήρχε ένα ρολόγι εκκρεμές, ένα βαρόμετρο μεταλλικό και από κάτω ένα υδραργυρικό. Υπήρχαν ακόμη τρεις μεγάλες αρχειοθήκες αρκετά υψηλές που περιείχαν παντός είδους πειραματικές συσκευές και προπλάσματα ανθρωπίνου σώματος, σκελετό, καρδιά, πνεύμονες, στήθος και άλλα. Απαραίτητο ήταν το μεγάλο κουδούνι για τα διαλείμματα και ένα βιολι που έπαιζε ο κυρ-Διαμάντης ο Καλλιπτόζογλου και ο κυρ Παναγιώτης Διονυσίου. Από όλα αυτά δεν μένει τίποτα πια μετά την πυρπόληση του σχολείου από τους Ιταλούς.

Πέτρινος μαντρότοιχος περιτριγύριζε την αυλή του σχολείου και μια σιδερένια πόρτα οδηγούσε στο μεγάλο σχολικό κήπο, στο πίσω μέρος της αυλής. Στην μπροστινή αυλή, στη νοτιοδυτική γωνία, με μια καμπάνα κρεμασμένη (το καμπανάκι, που λέγανε). Το χτυπούσε πρωί και απόγευμα η κυρα Άννα η καθαρίστρια και στο άκουσμά του ξεκινούσαν τα παιδιά για το σχολείο.

Πέτρινος τοίχος αντιστήριξης εκτεινόταν σε όλη την πλευρά της μπροστινής αυλής και πάνω στον τοίχο σιδερένια κάγκελα που κατέληγαν σε αιχμηρές ακίδες, που γίνονταν επικίνδυνες για τους μαθητές που θα προσπαθούσαν να περπάτησουν από τα κάγκελα. Ακριβώς στη μέση του καγκελωτού περιβόλου της μπροστινής αυλής ήταν η μεγάλη κεντρική εξώπορτα με φαρδιά σκάλα που κατέληγε στο δρόμο. Η σκάλα ήταν μαρμαρίνη με δυο γλίστρες από δω και από κει, που γλιστρούσαν οι μαθητές με μεγάλο γούστο, αλλά πολλοί έσπασαν χέρια, πόδια, ακόμα και το κεφάλι τους.

Στην πρόσοψη του διδακτηρίου, μέσα στην αυλή, ήταν

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

Ο χειμώνας μπήκε για καλά στη Νέα Αγχιάλο κι ας είναι αρχές Νοέμβρη. Η βροχή μου σκεύει τα κιτρινωμένα φύλλα που σκόρπια στοιβάζονται εδώ κι εκεί στις κόγχες των τοίχων και στους φράχτες.

Στις φωλιές των χελιδονιών εγκαταστάθηκαν τα σπουργίτια που κατεβαίνουν στις αυλές για να τσιμπήσουν ό,τι από το φαγητό των ανθρώπων και των ζώων περισσέψει.

Τα κάρα κάτω από τα υπόστεγα ακίνητα, τα ζώα στα παχυνά δεμένα τρώνε τερπείλια το σανό τους κι αναπαύονται. Τελείωσαν το έργομα και καρτερούν τη σπορά. Οι ζευγολάτες καρτερούν στα σπύρια τους κλεισμένοι ετοιμάζουν το σπόρο κι ανήσυχτοι κοιτάζουν προς τον ουρανό. Είναι αρχές της δεκαετίας του '50.

Στα καπηλιά της αγοράς τα θράδια, στολισμένοι οι Αγχιαλίτες τα παιδιά, τους καμηούς και τις λιγοστές χκρές, πίνοντας Αχελινό κρασί, με μεράκι τραγουδάνε.

Οι γριές γραίνουν μαλλιά, οι νιες κεντούν την προίκα τους, οι μανάδες πλέκουν μάλλινα για τα παιδιά τους και οι πιτσιρικάδες μετά το σχολείο παίζουν ντανταίρα που είναι στην εποχή της.

Κι εγώ παιδί αμούστακο, μαθητής του γυμνασίου που ήρθα απ' το Βόλο για το Σεβαστοκύριχο, να μυρίσω θυμάρι στο λόφο της δεξαμενής και λιγαριά στο Καζάνόρεμα, ξεφεύγοντας λίγο από τη μυρωδιά της μούχλας που η ανήλια κάμαρα στο Βόλο μ' έχει καταδικασμένο, κάθομαι στο παράθυρο του σπιτιού και σαν φυλακισμένος ακούω τις στάλες της βροχής να πέφτουν χοροπηδώντας στο

φυτεμένες μια σειρά νεραντζιές. Έξω στο δρόμο από το σχολείο υπήρχαν ακακίες που τις είχαν φυτέψει δάσκαλοι και μαθητές. Το κλάδεμα των δέντρων αυτών ήταν έργο των δασκάλων. Όταν άνοιξαν την άνοιξη μας ζάλιζαν με τη μυρωδιά τους.

Το σχολείο φαίνεται πως λειτουργούσε στην αρχή ως τετραθέσιο, αργότερα έγινε πενταθέσιο, γιατί χτίστηκε στο άκρο της αυλής προς την πλευρά του Μπολιού οίκημα ξεχωριστό με δυο αίθουσες που χωρίζονταν με παραβάν. Στη δυτική αίθουσα έγινε από τους δασκάλους μόνιμη θεατρική σκηνή. Όταν γινόταν θεατρικές παραστάσεις ή άλλες εκδηλώσεις στο σχολείο, αφαιρούσαν το παραβάν και έτσι οι δυο αίθουσες μετατρέπονταν σε μια μεγάλη.

Στο βορειοδυτικό μέρος της πίσω αυλής υπήρχαν στη σειρά έξι αποχωρητήρια με ξύλινες πόρτες, χρώματος καφέ. Οι πόρτες στο πάνω μέρος είχαν μια στρόγγυλη τρύπα για τον εξασρισμό. Πίσω από τα αποχωρητήρια ήταν υπόγειος βόθρος, σκεπασμένος. Στη μέση είχε οπή που έκλεινε με μια μαρμαρίνη πλάκα με σιδερένιο κρύκο στη μέση για το άνοιγμα και καθαρισμό του βόθρου.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

λασπωμένο δρόμο. Κοιτάζω τον πλούσιο Αγχιαλίτικο κάμπο που μαζί με τον κάμπο του Αλμυρού αγγίζουν τα πόδια της Όρθης.

Και τότε μούρχονται θλιβερές σκέψεις από τα περασμένα. Σκέτομαι τα θάνατα που τράβηξαν οι γονείς μας να ημερέψουν αυτό τον κάμπο που ήταν σκέτη αρρώστια και θάνατος. Αναλογίζομαι τη ζωή του πρόσφυγα, καθώς πριν δυο μέρες, τελείως συμπτωματικά, είχα επισκεφτεί στη Νέα Ιωνία του Βόλου τα προσφυγικά σπύρια. Τι σπύρια; Άθλιες παράγκες! Είναι σκληρή, σχεδόν απάνθρωπη η ζωή του πρόσφυγα. Μα πιο απάνθρωπη η ζωή του πρόσφυγα Αγχιαλίτη που έχασε ό,τι πολύτιμο αγχό σε πνεύμα και σε βίος είχε αποκτήσει στη χαμένη μα αλησμόνητη πατρίδα την Παλιά Αγχιάλο. Με ένα μπόγο ρούχα, με άδεια τσέπη, εγκαταστάθηκε στη νέκ του πατρίδα τη Νέα Αγχιάλο και βασανίστηκε σκληρά ώσπου να στεργιώσει. Αρχισε σαν ξωμάχος τη δουλειά, τη νύχτα έκανε μέρα, για να ημερέψει τη φύση που απ' τα χρόνια τα παλιά χέρσα έμενε και πρόσμενε τον άξιο άντρα, το δουλευταί, που θα τη δάμαζε και θα την έκανε δική του. Και τέτοιος στάθηκε ο Αγχιαλίτης. Την άδραξε στα στοιβάκια του χέρια, την όργωσε, την έσκαψε, την πόνεσε, κοιμήθηκε μαζί της. Και σε διάστημα πολύ μικρό που κανείς δεν πρόσμενε, εκεί που άλλοτε η αγριελιά, το πουρνάρι, το θούρλο, ο θάλλος, το κουνούπι έδιωχναν τους ντόπιους μακριά κι ο τόπος ήταν καταρραμένος, άνθισε απέραντο καταπράσινο περιβάλλον από ελιές, καμπέλια, σιτηρά, λαχανικά και κάθε λογής φρούτα.

Όμως η φύση αντιστέκεται στις αλλαγές που ο άνθρωπος της κάνει. Θέλει να δείξει ότι είναι δυνατότερη, αυτή πως διαφεντεύει. Κι ενώ αυτός με τον ιδρώτα του τη λιπαίνει και τη λούζει, αυτή του μπηγεί τα νύχια της βαθιά καθώς την αγκαλιάζει. Θανάσιμα και ύπουλα τον ξεγελά, ως να τον ρίξει κάτω. Κι όταν το καταφέρει αντί να χαιρέται λυπάται, και προσπαθεί να τον γιατρέψει.

Θανάσιμα εκδικήθηκε η άγρια φύση και τον ξωμάχο Αγχιαλίτη. Τον δέχτηκε σαν αγαπητικό. Όμως στο πάντρεμα απ' τ' αγκάλισμα εκτός απ' την καρποφορία τούφερε μεγάλη συμφορά. Κι αρρώστησε, κι υπόφερε και πέθανε. Νεκροταφείο γεμάτο δέκα στρέμματα του στείχισε η αγάπη του αυτή με την άγρια γη. Τον τσάκισε, τον γονάτισε. Όμως αυτός επέμενε και νίκησε στο τέλος. Και τότε η φύση δαμάστηκε κι έγινε δική του.

Σαν γυναίκα νιόπαντρη που περιμένει τον άξιο άντρα να τη διαφεντέψει, έτσι κι ο ημερωμένος πια κάμπος περιμένει καθημερινά τώρα τον Αγχιαλίτη δουλευταί να τον αγκαλιάσει και να τον μαλάξει με τα χάδια του. Κι απ' αυτό το καθημερινό α-

γκάλισμα γεννήθηκε ένας παράδεισος. Ναι! Πραγματικός παράδεισος είναι πια ο κάμπος της Νέας Αγχιάλου. Όχι μόνο σε ομορφιά, όχι μόνο σε παραγωγή μα και σε υγεία.

Και η νίκη αυτή του Αγχιαλίτη είναι ακόμα πιο μεγαλύτερη γιατί ο αγώνας που έκανε ήταν διμέτωπος. Εκτός απ' την άγρια φύση της περιοχής και το δολοφόνο θάλλο έπρεπε να αγωνιστεί και ενάντια στην έχθρα και στην προκατάληψη των ντόπιων. Και κατάφερε όχι εύκολα θέβαια, να ημερώσει και αυτούς και να τους μάθει νέους τρόπους ζωής και εργασίας, να τους δείξει πιο αποδοτικούς τρόπους καλλιέργειας και να τους κάνει, από εχθρούς φίλους.

Ο κόσμος πια δεν υποφέρει από αρρώστιες, ανέχεια και προκαταλήψεις. Οι νέοι χτίζουν σύγχρονα σπύρια, ντύνονται μοντέρνα, μορφώνονται. Σήμερα η εντατική και μηχανική καλλιέργεια της γης, οι ασχολίες με πιο αποδοτικές καλλιέργειες, οι συμβουλές των γεωπόνων, τα αποχευετικά έργα, η άρδευση, μα πάνω απ' όλα η εργατικότητα και μεθοδικότητα των Αγχιαλιτών έκαναν τη Νέα Αγχιάλο μια από τις πλουσιότερες και ωραιότερες κωμοπόλεις της Θεσσαλίας, πόλο έλξης για πολλούς γείτονες.

*

Καθώς σταμάτησε η βροχή κι ο ήλιος πήγαινε να ακουμπήσει πάνω στον Κοκκινόβεραχο πριν βρασιλέψει, σταμάτησα κι εγώ τις σκέψεις και το ονειροπόλημα, βγήκα από το σπίτι και τράβηξα κατά το λόφο της Δεξαμενής. Απ' εκεί το τοπίο του κάμπου ήταν φαντασμογραφικό με τις ανταύγειες των χρωμάτων να αλλάζουν το τοπίο καθώς έτρεχαν τα σύννεφα να διαλυθούν και ο ήλιος να βρασιλεύει.

Δεξιά κι απ' τις δυο μεριές του δημόσιου δρόμου προς τις Μικροθήβες απλώνονται καστανοπράσινα τα απέλια. Απ' τον Αϊ-Παντελεήμονα προς τα Αλώνια κι ως τη Δημητριάδα καταπράσινοι οι μπαχτσέδες. Πέρα απ' το Λαχανόρεμα στα Πηγάδια, στις Κοκκίνες ως τον Αϊ-Θανάση και τη Μαγούλα τα χωράφια καστανοχρώμα οργωμένα περιμέναν τη σπορά. Αριστερά στα υψώματα ως την κορυφογραμμή προς τον Κατήραγα, δάσος από ελιόδεντρα και μπροστά στα πόδια μου η Αγχιάλος με την Ακρόπολη και το λιμανάκι της, το όμορφο σχολείο και τους αμύδτους αρχαιολογικούς θησαυρούς. Πιο κάτω μπροστά απέραντος γαλάζιος ο Παγασητικός. Καθώς τα ήσυχα νερά του κοιμούνται πάνω στη Μαύρη Άμμο, ο νους μου ταξιδεύει πάλι στα παλιά και φτάνει ως τα μυδικά τα χρόνια, τότε που ο Πρωτεσίλαος ξεκινούσε με σαράντα καράβια για την Τροία. Χωρίς να το καταλάβω άρχισα να ψιθυρίζω τα λόγια που έγραψε ο Όμηρος γι' αυτό τον τόπο 3000 χρόνια πριν:

«Εκείνοι που είχαν τη Φυλάκη και την Πύρασο με τα πολλά λουλούδια, τέμενος της Δήμητρας και την Ιτωνα την προδατομάννα και την παραθαλάσσια Αντρώνα και τον Πτελέο με το παχύ χορτάρι, αυτοί είχαν αρχηγό τον πολεμικό Πρωτεσίλαο...».

Θανάσιμος Κιλμπασιάνης

ΓΛΩΣΣΙΚΟΣ ΤΡΑΓΕΛΑΦΟΣ

Η γλώσσα μας δεν είναι μόνο η αστείρευτη πηγή πνευματικού τοκετού, αλλά και θελιώδες στοιχείο της εθνικής μας υποστάσεως. Είναι η ψυχή μας. Γι' αυτό πρέπει να προστατεύεται από κάθε προσπάθεια φθοράς και επιβουλή καινοτομία.

Σήμερα όμως που τα πάντα δοκιμάζονται και πολλά αμφισβητούνται δεν διέφυγε κι αυτή τον κίνδυνο της καταστροφής της. Πολλά είναι τα τραύματα που δέχεται κάθε τόσο και φοβερή είναι η αλλοίωση την οποία έχει υποστεί. Μπορεί, βέβαια, αυτό να μη το δέχονται ωρισμένοι, πάντως τα πράγματα μας το επιβεβαιώνουν τετραγωνικά και «ό έχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω».

Στη συνέχεια παραθέτουμε ένα σύνολο φράσεων νέων μας, που «σπουδάζουν» σε σχολεία της Μέσης Εκπαίδευσως και το οποίον δημοσίευσε η εφημερίδα «Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ» μηνός Δεκεμβρίου 1992.

Απολαύστε το:

«Την έκανα από νωρίς σήμερα. Είχα ξενυχτήσει και προσπαθούσα να κουλάρω με κάθε τρόπο. Μου τη σπάει που πρέπει να ξυπνάω νωρίς. Το πρωί τίποτα δεν με φτιάχνει. Αγχώνομαι γιατί αν δεν φτάσω στην ώρα μου στο σχολείο θα τ' ακούσω. Ειδικά η καθηγήτρια που έχουμε την πρώτη ώρα μου τη δίνει. Το παιζει αυστηρή και έχει στο μάτι εμένα και τον κολλητό μου. Άσε που με τους βαθμούς που βάζει έχει φλιπάρει όλη η τάξη. Ένα δικός μου από μεγαλύτερη τάξη, πο-

λύ φάση άνθρωπος, μου είπε ότι το παίζει ντίβια. Πιο πολύ όμως με κουφαίνει ο μαθηματικός. Εγώ και ο κολλητός όμως του την κάναμε γυριστή στο διαγώνισμα. Αντιγράψαμε μια πολύ ζελεκοτή απάντηση και σκίσαμε. Αφού απόρησα κι εγώ. Τον κάναμε τσιμπιτό και χωρίς πιασάκι μάλιστα. Με κάτι τέτοια τη βρίσκω.

Αν σουμάρω τους καθηγητές του σχολείου μου, δεν βρίσκω κανένα εντάξει. Όλοι με φτιάχνουν και δεν τους πάω καθόλου. Δεν καταλαβαίνουν ότι είμαστε σκέτα τσακάλια και μας την πέφτουν στα ίσια. Τους έσπασα όμως τον τσαμπουκά από την αρχή. Μου βγαίνει η φιλόλογος και μου τη σπάει, αλλά την κάνω γυριστή, τη φρικάρω και τη φλιπάρω επί τόπου»!!!

Πρέπει ακόμη να προσθέσουμε ότι όλες αυτές οι γλωσσικές αθλιότητες γράφονται με το ανθελληνικό μονοτονικό. Έτσι προστίθεται η μια αθλιότητα στην άλλη και δημιουργήσαμε αισίως τον γνωστόν πια γλωσσικό μας τραγέλαφο, που βάζει την ταφόπετρα πάνω στο αγλίσμα της γλώσσας μας. Είναι οδυνηρότατο και αναξιοπρεπέςτατο εμείς οι Έλληνες να έχουμε την καλύτερη γλώσσα στον κόσμο και να την φθείρουμε τόσο και σε τόσο σύντομο χρόνο, ώστε οι γονείς να μην καταλαβαίνουν τί λένε τα παιδιά τους! Χρειάζονται περισσότερα σχόλια; Του αρκεί η λιτότητα του πραγματικού...

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΡΑΧΝΙΑΣ

Αναδρομή στα μαθητικά θρανία

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Τον βλέπω ακόμη μπροστά μου. Νάτος στον μεγάλο διάδρομο του Σχολείου μας που έρχεται προς την τάξη μας, την έκτη, με σφιγμένη την αριστερή του πλάμη και την δεξιά τεντωμένη προς τα κάτω κινούμενη ρυθμικά πάνω από το διαρκές σημειωτόν του θήμα, με τα λίγα στους κροτάφους του άσπρα μαλλιά ν' ανεμίζουν, ολόϊσιος σαν κυπαρίσι, μ' εκείνο το θείο χαμόγελο στο πρόσωπό του.

Για μας ήταν δάσκαλος και πατέρας μαζί. Τί δεν χρωστάμε σ' αυτόν. Είναι από εκείνους που φεύγουν αλλά το κάδρο τους μένει σ' όλη μας την ζωή, δεν σβύνει ποτέ. Σεμνός, αξιοπρεπής, ευγενής, φιλόανθρωπος και εγκρατής (αθλητής εγκρατής) από τους λίγους, κι' αυτό είναι που τον κάνει αξέχαστο.

Του άρεζε να διδάσκει ποικίλη ύλη. Πολλές φορές με τρόπο ξεφεύγοντας από το μάθημα άνοιγε ένα βιβλίο από τα πολλά που είχε και μας διάβαζε αποσπάσματα σαν κι' αυτό:

«Πές μου, θυμάσαι κόρη μου,

την όμορφη παιδούλα πουύχε ωσάν παρθενικό τριαντάφυλλο το στόμα

είχε τα μάτια γαλανά σαν τ' ουρανού το χρώμα

κι' όταν την κατεβάζανε οι τέσσερες απ' το βράχο κανείς δεν ακολουθούγε παρά τ' αρνί μονάχο;

— ☆ —

Με το κουδούνι στο λαιμό πάντα μπέε μπέε φωνάζει και την παιδούλα κράζει».

Ύστερα απ' αυτό τον έβλεπε να παίρνει μια παράξενη όψη. Βρισκόταν σ' έκσταση. Μια θεία μελαγχολία ξεχύνονταν στο ρόζ πρόσωπό του και τα γαλανά του μάτια αν τα πρόσεχες καλά, στις κόρες θα διέκρινες δυο μικρά μαργαριτάρια, δάκρυα συμπόνιας για την φτωχή παιδούλα, γιατί κι' αυτός ένα μεγάλο παιδί ήταν σ' όλη του την ζωή. Την ώρα εκείνη όλη η έκτη δεν υπήρχε επί πέντε λεπτά. Ήμασταν όλοι βουβοί. Είχε μεταδώσει σε όλους μας την έκτασή του.

Και οι αναπνοές μας ακόμη είχαν κοπεί και στα μάτια όλων μας έβλεπε να κυλούν άσπρα μαργαριτάρια. Την ώρα εκείνη γινόταν μία θεία μυσταγωγία από τις αξέχαστες στη ζωή μας... Αυτός ήταν ο Μιχάλης Τσιπίνιας ο αλησμόνητος δάσκάλος μας...

Ευθύμιος Αρχιμανδρίτης Βόλος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Αιμονιώτης Βασίλης	10.000
Καρακατολής Κων/νος	5.000
Σχοινιάς Λεάνδρος	5.000
Σαρμάνης Νικόλαος	5.000
Λασκαράκης Στυλιανός	5.000
Παπαχαράλαμπος Δημ.	5.000
Ζαφειρόπουλος Απόστ.	5.000
Σακκομήτρος Χρήστος	3.000
Δράγνης Αλέκος	2.500
Τσάμης Ηλίας	2.500
Κούνες Βλάσης	2.000
Καρνοβατλόγλου Βασ.	2.000
Κουτσιμπού Βαρβάρα	2.000
Ρήγα Ευγενία	2.000
Αργυρόπουλος Στέλιος	2.000
Αντωνιάδου Ολυμπία	2.000
Αργυροπούλου Καλλιρ.	2.000
Κατσαρνδής Δημήτρ.	2.000
Κακάνη Ευαγγελία	2.000
Χαριλάου Σταύρος	1.000
Κολώνης Λάμπρος	1.000
Σταθοπούλου Κρυσταλ.	1.000
Αιμονιώτης Ιωάννης	1.000
Δρακακάκη Μαργαρίτα	1.000
Γεωργαντάς Γεώργιος	1.000
Παρασκευάπουλος Τάσ.	1.000
Ζιώγα Λίτσα	1.000
Οικονομιδής Δημήτριος	1.000
Δισλή Ελεντίτσα	1.000
Κολλύγα Θεανούλα	1.000
Κατόπη Ολυμπία	1.000
Τσουκαλά Νίτσα	1.000
Τέστου Πόπη	1.000
Βασιλείου Βασίλειος	1.000
Μπουφίδης Αλέκος	1.000
Παρθένης Εμμανουήλ	1.000
Φιλίππου Αλεξάνδρα	1.000
Γερασίμου Μαρία	1.000
Βλαχάκης Γεώργιος	1.000
Ζαρκανίτου Γλυκερία	1.000
Καραγαταλής Παναγ.	1.000
Μπίτουλας Νίκος	1.000
Τσιτούρας Ιωάννης	1.000
Καραγαταλή Ελένη	1.000
Μπαξεβανάκης Μιχαήλ	1.000
Σανιδά Άννα	1.000
Αφαρλή Σιεβαστή	1.000
Φούρναρη Κυριακή	1.000

ΘΑ ΞΑΝΑΠΙΝΕ
ΤΟ ΚΩΝΕΙΟ...

Παρακμή των πολιτικών αλλά και απάθεια του λαού διαπιστώνει ο συμπατριώτης μας κ.Τάσος Αν.Παρασκευάπουλος, επίτιμος δικηγόρος, Κερρας 133, Κυψέλη, που παρατηρεί:

«Ο σοφός Σωκράτης, στα 71 χρόνια του, ήπια το κώνειο, όταν φαύλοι άρχοντες και εκφυλισμένη κοινωνία τον καταδίκασαν σε θάνατο, γιατί «αδικεί... καινά δαιμόνια εισηγόμενος... και τους νέους διαφθείρων». Μπορούσε να γλιτώσει το θάνατο, γιατί οι φίλοι του είχαν δωροδοκήσει το δήμιο, αλλά αυτοθυσιάστηκε αθιασμένος, αφού οι Αθηναίοι δεν είχαν αυτογνωσία, το «γνώθι σαυτόν», που εκείνος δίδασκε.

Πέρασαν 23 αιώνες από τότε, αλλά το «γνώθι σαυτόν» δεν φαίνεται να το έχουν και οι σύγχρονοί μας πολιτικοί της χώρας. Αναρριχώμενοι με κάθε τρόπο στην εξουσία οι πολλοί, ανίκανοι, ανήμποροι, ανεπιστήμονες, χωρίς κύρος και χωρίς επίγνωση του καθήκοντος επιδιώκουν να γίνουν αρχηγοί, να γίνουν πρωθυπουργοί και, γιατί όχι, και Πρόεδροι της Δημοκρατίας! Και ο «κυρίαρχος λαός», αυτός που εξέλεξε αυτούς τους άρχοντες, θεάται απάθης, των οικίων εμπιμπραμένων...

Αν ζούσε ο Σωκράτης σήμερα, θα Ξανάπινε σίγουρα το κώνειο, για να μη βλέπει την παρακμή της ελληνικής πολιτικής και των πολιτικών μας!»

ΖΩΗΣ ΚΑΝΑΒΑ

“ΜΝΗΣΘΗΤΙ ΜΟΥ, ΚΥΡΙΕ”

ΔΙΗΓΗΜΑ

«Ο μαθητής ηρνήσατο, ο ληστής εδόθησε»
Μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη βασιλεία σου.»

Η κουβέντα με τις γειτόνισσες γύρισε πάλι στο γιο της Ρουθ. Κι η Σάρρα θιάστηκε να τον συγκρίνει με το δικό της, τον Ιούδα. Μια ηλικία είχαν. Μικρά έπαιζαν και μαζί. Σα μεγάλωσαν χώρισαν. Όχι! Ποτέ δε θά 'μπλεκε με ληστοσυμμορίες ο Ιούδας, να βλάπτει τους ανθρώπους για μια φούχτα αργύρια. Είχε αρχές ο γιος της. Για τούτο άλλωστε κι ο δάσκαλός του, ο Ιησούς, του εμπιστεύτηκε το ταμείο. Και ποτέ δε θέλησε να τον ελέγξει, αν το διαχειρίζεται σωστά. Μήτε κι οι άλλοι μαθητές. Όλοι του είχαν απόλυτη εμπιστοσύνη.

Απόψε της μήνυσε ότι θα έρθει. Αλλά δε φάνηκε. Γιατί; Και τον είχε τόσο επιθυμεί! Απ' τον καιρό που ακολουθούσε τον Ιησού, όλο πιο σπάνια της έδινε τη χαρά να γυρνά, σα βράδιαζε, στο σπίτι. Να κάθεται μαζί τους στο τραπέζι κι ύστερα να του στρώνει να κοιμηθεί.

Βγαίνει, κοιτά στο δρόμο πάνω κάτω, ώσπου φτάνει το μάτι της. Ψυχή δε φαίνεται. Κι έχει νυχτώσει από ώρα. Από ώρα κι οι γείτονες κλεισθήκανε στα σπίτια τους. Ξέμακρα μόνο ακούγονταν οι πατημασιές απ' τη νυχτερινή περίπολο. Στην ησυχία της νύχτας η Σάρρα τις νιώθει σαν απειλή. Και το γιο της Ρουθ, λέει, τον έπιασαν, τον κλείσανε στη φυλακή. Δε θα γλιτώνε το σταυρό. Βουνό τ' άδικα που έχει καμωμένα, και τ' άδικο, αργά - γρήγορα, πληρώνεται.

Η μάνα του ούτε που φάνηκε όλη τη μέρα στο σοκάκι. Κοιμόδεσε τη λύπη της με την ντροπή και κανείς δεν είδε αν κύλησε δάκρυ ή έπηξε σε προσευχή. Η Σάρρα τη συλλογιζόταν με πόνο. Ούτε φύλλος στον κόρφο της δεν ήθελε να είναι.

Μπήκε στην καμαρούλα της κι έκλεισε πίσω της την πόρτα. Το σύρτη δεν τον τράβηξε. Για να μπορέσει ο Ιούδας, όσο αργά κι αν γύριζε, να μπει. Χασμουρήθηκε. Όρα να πέσει κι αυτή να κοιμηθεί. Οι άλλοι κοιμούνταν κιόλας.

Άργησε να την πάρει ο ύπνος. Πουλιάκι ο νους της και μια στη φυλακή σάλταρε, κοντά στο γιο της Ρουθ, μια χαμηλοπετούσε στα σοκάκια για τον Ιούδα. Αδύνατο να συλλογιστεί τον έναν χωρίς να βάλει δίπλα - δίπλα και τον άλλον. Κι ανάμεσα στους δυο, αρώτητα, να στριμώχνονται πλήθος άλλοι: Ρωμαίοι στρατιώτες πραιτοριανοί κι αρχιερείς σεβάσμιοι, ολόκληρο το Συνέδριο. Κι ο Δάσκαλος, μικρόσωμος και ταπεινός, αλαφροπάτητος. Κι άλλοι κι άλλοι με πρόσωπα αγριωπά, σχεδόν παραμορφωμένα, που φώναζαν και χειρονομούσαν και χτυπούσαν με πείσμα κάτω το ποδάρι τους σηκώνοντας σύννεφο τη σκόνη. Ν' απορείς πώς χωρούσε τόσο ανθρωπομάνι στο κεφάλι της. Το ένω-

ωσε βαρύ, ασήκωτο και γύρισε πλευρό. Στο στήθος της σφηνώθηκε για καλά η ανησυχία. Κι ο ύπνος, που έφτασε στο μεταξύ στάθηκε άσπλαχνος μαζί της. Δεν τη λάφρωσε απ' το βάρος της.

Όταν ξύπνησε είχε πια φέξει κι η ματιά της έπεσε ίσια στο τρώμα του Ιούδα. Αζάρωτο πάνω του το στρωσίδι, ατσαλάκωτο. Καμιά βαθούλα δε φαινόταν, σημάδι απ' το σώμα του παλικαριού. Την έζωσαν τα φίδια.

Σηκώθηκε, έριξε λίγο νερό στο πρόσωπο κι έκανε φούρια - φούρια τις δουλειές, σαν τελίωσε, φορτώθηκε τη στάμνα και βγήκε στο δρόμο, για να πάει στη πηγάδι, να τη γεμίσει.

Τρία παιδιά παίζαν κουτσό μπρος στο σπίτι της Ρουθ. Μόλις την είδαν έκοψαν το παιχνίδι κι ένα τη ρώτησε αν ήταν αλήθεια ότι κρεμάστηκε ο Ιούδας.

Πώς δεν της έπεσε η στάμνα απ' τον ώμο να γίνει θρύφαλα! Την απίθωσε μαλακά και κοιτάξε άγρια το παιδί.

— Τί λες; Τί λες; Βαθιά απ' το λαρύγγι της βγήκε η φωνή, σαν βογγητό γεμάτο ξάφνιασμα κι απορία. Γεμάτο ταραχή. Ή σα να μην καλάκουσε ή δεν καλοκατάλαβε — και μακάρι να μην είχε ακούσει, να μην είχε καταλάβει. Μακάρι νά 'μενε μόνο με την ανησυχία που δεν είχε γυρίσει στο σπίτι ο λεβέντης της.

Δεν πήρε απόκριση. Σκόρπισαν τα παιδιά. Κι η Σάρρα με σαλεμένα τα μυαλά πήρε τις ερμηίδες. Έτσι δεν έμαθε ούτε για τα τριάκοντα αργύρια της προδοσίας, «το τίμημα του τριτημηνένου», ούτε πως το σκοινί, που χώρισε στα δύο του Ιούδα τη ζωή, ήτανε της υπερηφάνειας, πικρό κρυφό αγκάθι του εγωισμού, κι εξαιτίας της ο παράνομος «ουκ ηβουλήθη συνιέναι».

Η Ρουθ όμως, η μάνα του ληστή, το ένωσε βαθιά-βαθιά στο στήθος απ' όπου ανάβλυζαν τα δάκρυα κι η προσευχή μαζί με την ντροπή, πως έσμιξαν με τον γιό της. Τ' άκουσε: «Μνήσθητί μου, Κύριε», κι ας ειπώθηκε με χαμηλή φωνή. Έφτασε να φέρει τα κάτω πάνω. Κι ο γιος της, ο ληστής, να λάβει απ' τον «αναβαλλόμενο φως ως ιμάτιο», αυτός, πρώτος, το κλειδί, π' ανοίγει τις πύλες του Παραδείσου.

Από το 1986 κυκλοφορεί το βιβλίο του συμπατριώτη μας Γιώργου Διονυσίου «ΑΧΕΛΙΝΑ». Από τις λαϊκές παραδόσεις της Αγχιάλου. Περιλαμβάνει το γλωσσικό ιδίωμα, τα ήθη και έθιμα, την παραδοσιακή ζωή. Μπορείτε να το βρείτε στο Βιβλιοπωλείο του Λευτέρη Λάζου στη Νέα Αγχιάλο ή στον ίδιο το συγγραφέα πάλι στη Νέα Αγχιάλο.

Τιμή 2.000 δραχ.

ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΟΙ ΚΑΙ ΒΛΑΧΟΙ

Δυο παρεξηγημένες και στις μέρες μας ακόμα με γάλες ελληνικές, ιστορικές λαότητες και φυλές.

ΒΑΣΙΛΗ ΜΠΟΥΦΙΔΗ

Α' ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΟΙ

Δικαιολογημένη αγανάκτηση και αηδία που ένοιωσα όταν σ' ένα μικρό λεξικό, έκδοσης 1991 — μάλιστα έκδοσης 1991 — είδα οι λέξεις Βλάχος - Βλαχιά - Βλαχουριά, να ερμηνεύονται απ' τους «επιστήμονες» συντάκτες του κατά τρόπο ρατσιστικό, αντιεπιστημονικό και φοβερά προσβλητικό για την εθνική κοινωνική και πολιτιστική συνείδηση των θλάχων, αυτής της γνήσιας ελληνικής φυλής η οποία τόσα πολλά έχει προσφέρει στο σκλαβωμένο από αιώνες έθνος και την εδραίωση του Νεοελληνικού Κράτους. Βλάχος λοιπόν, για τους ανιστόρητους συντάκτες του «σύγχρονου» — αυτού λεξικού σημαίνει βοσκός ορειβίος και συνώνυμα αγροίκος — χωριάτης και βλαχιά — βλαχουριά σύνολο θλάχων, αλλά και τρόπος συμπεριφοράς άξεστου — απολίτιστου χωριάτη.

ΕΘΝΙΚΗ ΝΟΣΟΣ των Ελλήνων οι διακρίσεις, το τοπικιστικό πνεύμα και η διχόνοια, όπως λέει και ο ιστορικός.

— Είχα την ευτυχία να γνωρίσω θλαχόπουλα στο γυμνάσιο και Σαρακατσάνοπουλα στο δημοτικό και τη γειτονιά, να ζήσω με οικογένειες Σαρακατσάνων, που δεν είναι θλάχοι αλλά έτσι μας συνηθίσανε να τους αποκαλούμε. Θεωρώ περιφρόνηση και χλεύη τις προσβλητικές αυτές ερμηνείες για τους θλάχους και κατ' επέκταση για τους Σαρακατσάνους, τις οποίες χρόνια και χρόνια ανέχονται η Πολιτεία, μέρος των ιστορικών και το σχολείο. Και όταν ισχυρίζονται ότι ανέχονται και ευθύνονται πολλοί επιστήμονες, η Πολιτεία, τα μικρά και μεγάλα λεξικά, πολλές εγκυκλοπαίδειες και το σχολείο, για το συνηθισμένο περιφρονητικό «άντε ρε θλάχε — είσαι Βλάχος».

Είναι γιατί δεν διδαχθήκαμε και στο σχολείο και τη ζωή όσο έπρεπε, για τη μοναδική ίσως ελληνικότητα της καταγωγής των Σαρακατσάνων και θλάχων μέσα από την μακραίωνη ιστορία των λαοτήτων αυτών του Ελληνικού Έθνους.

Τί σημαίνει όμως ο καταφρονημένος όρος Βλάχος; Βλάχος στη στενή και ιστορική του έννοια σημαίνει Έλληνας, δίγλωσσος κτηνοτρόφος, ελληνόγλωσσος και λατινόφωνος και στην ευρύτερή του και καταχρηστική έννοια των θλάχων, όσοι ασχολούνται με την κτηνοτροφία και διάγουν θίο Νομαδικό και Κοινωνικά Ομαδικό, αλλά και φάρες ανθρώπων με μεγάλη πολιτιστική και πνευματική ελληνική παράδοση.

Έχουμε τρεις ιστορικές Νομαδικές φάρες απ' τους Βυζαντινούς ακόμα χρόνους και την τουρκοκρατία: α) Τους Σαρακατσάνους, που είναι αποκλειστικά μονόγλωσσοι ελληνόφωνοι. β) Τους Βλάχους ή Κουτσόβλαχους ή Γραικοβλάχους οι οποίοι είναι δίγλωσσοι - ελληνόγλωσσοι και λατινόφωνοι. Και γ) τους Αρβανιτόβλαχους ή Αρβαντόβλαχους που είναι τρίγλωσσοι, Αλβανόφωνοι - Λατινόφωνοι και Ελληνόφωνοι.

Οι Σαρακατσάνοι εθεωρούντο παλαιότερα απ' τους ερευνητές εθνολόγους, απομεινάρη της Δωρικής φυλής, ενώ με τις τελευταίες ανθρωπολογικές έρευνες αποδεικνύεται ότι είναι οι αρχαιότεροι κάτοικοι της Ευρώπης στο τρίγωνο Δυτική Μακεδονία, Ήπειρο και Βόρεια Θεσσαλία με κέντρο τα Άγραφα και διάγουν Νομαδικό - Ομαδικό - Κτηνοτροφικό θίο, πάνω από 3000 χρόνια.

Το εθνικό όνομα των Σαρακατσάνων δημιουργήθηκε στα χρόνια του Αλή Πασά των Ιωαννινών (1744-1822) όταν ο τύραννος αποφάσισε να τους εξοντώσει και να τους ταπεινώσει γιατί απ' τη φάρα τους αναδείχτηκαν σπουδαίοι κλεφταρματολοί, όπως οι Κατσαντώνδες, οι Σοκάδες, οι Λιακατάδες, οι Βλαχόπουλοι και άλλοι. Έτσι κυνηγημένοι κατάφευγαν σε ασφαλέστερες περιοχές της Οθωμανικής επικράτειας, όπου υπήρχαν πλούσιοι βοσκότοποι για τα τσελιγκάτα τους, όπως στη Στερεά Ελλάδα και Εύβοια, τη Μακεδονία, Θράκη και Πελοπόννησο, ακόμα και μέχρι τη Βουλγαρία και Σερβία.

Οι Σαρακατσάνοι μέχρι τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο δεν έρχονταν σε σχέσεις επιγαμίας με τους χωρικούς και πολύ περισσότερο με τους Γραικοβλάχους και Αρβανιτοβλάχους, γιατί πίστευαν ότι μπορεί να «λοβιάσει» το αίμα τους.

Να και εδώ οι Σαρακατσάνοι έλαχαν τη δική τους ψυχολογία, τα δικά τους ήθη και έθιμα και παραδόσεις και δεν πρέπει να συγχέονται με τους δίγλωσσους Γραικοβλάχους και τους τρίγλωσσους Αρβανιτοβλάχους.

Υπήρξαν απροσκύνητοι και ασυμβίβαστοι προς

τους Τούρκους, υπερήφανοι και ακαταμάχητοι κλεφταρματολοί και αγωνιστές του 1821. Στήριξαν ποικιλοτρόπως και με εθνική αυταπάρνηση τον Μακεδονικό Αγώνα του 1903 - 1908 με τα τσελιγκάτα τους, και να μη ξεχνάμε ποτέ τις Βλαχοπούλες και Σαρακατσάνισες που μετέφεραν με την πλάτη τα πυρομαχικά στο Αλβανικό μέτωπο, ακόμα και τη μεγάλη τους συμμετοχή στην Αντίσταση 1941-1944.

Και σήμερα ακόμα οι Σαρακατσάνοι διατηρούν την αξιοπρέπειά τους και την λεβεντιά τους, σαν τα ψηλά βουνά που τους γέννησαν και τους ανάθρεψαν.

Αυτοί ήταν οι Σαρακατσάνοι, να μεταβαίνουν με τον Αη Γιώργη στα βουνά και τον Αη Δημήτρη στα χειμαδιά με τα κοπάδια τους, με τα τσαλιγκάτα τους, με την άφθαστη φιλοξενία τους — κατάλοιπο του Ξενίου Διός — την μοναδική Αλληλεγγύη τους, τη γρήγορη και καμαρωτή περπατησιά τους, την λεβέντικη κορμιοστασιά τους, την ευγένειά τους, την βαθύτατη ορθόδοξη χριστιανική τους πίστη, με το γεμάτο λαμπρότητα γιορταστικό τους Πάσχα, τους γραφικούς γάμους τους, την χαρακτηριστική φορεσιά τους, την γκλίτσα τους και τον άδολο πατριωτισμό τους.

Οι Σαρακατσάνοι με την εκμηχάνιση της ελληνικής γεωργίας και τις κανούργιες ενσταυλισμένες μορφές εκτροφής ζώων, έχασαν τους βοσκοτόπους και τα λειβάδια τους και μαζί και την δογματική τους ενδογαμία. Σήμερα κινούνται να χάσουν και την ταυτότητά τους ως η αρχαιότερη και ιστορική Ελληνική λαότητα με τους μικτούς τώρα πια γάμους χωρικών - Σαρακατσάνων και αστών - Σαρακατσάνων, χωρίς βέβαια το «φόβο» να λοβιάσει το αίμα τους. Κρίμα που σιγά - σιγά χάνεται αυτή η ιστορική και περήφανη λαότητα.

— Από το 1910 ακόμα και ιδιαίτερα μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, στην Νέα Αγχιάλο των προσφύγων της Ανατολικής Ρωμυλίας, είχαν εγκατασταθεί αρκετές οικογένειες Σαρακατσάνων, κυρίως απ' τους κάμπους και τα βουνά της Θεσσαλίας, της Ηπείρου και της Δυτικής Μακεδονίας.

Παλαιότερα οι οικογένειες αυτές ασχολούνταν αποκλειστικά με την κτηνοτροφία, αργότερα έγιναν μερικώς και γεωργοί, σήμερα όμως είναι φιλόπονοι καλλιεργητές, πολύ εργατικοί άριστοι επαγγελματίες και διακεκριμένοι επιστήμονες, γενικώς φιλοπρόοδοι και με ανάπτυξη αναμφισβήτητη. Οι Ρουσαίοι, οι Τακμάκηδες, οι Τσαμήςδες, οι Κλεφτάκηδες και άλλοι είναι απ' τις πολύ παλιές αγαπημένες μας οικογένειες για τις οποίες τρέφουμε απεριόριστη εκτίμηση και αγάπη, καθώς και για τις οικογένειες των Σαρακατσάνων στις Μικροθήκες — το χωριό της γυναίκας μου — τις οικογένειες Τζαμπήρα, Στατήρα, Φυτιλή, Τσάμη, Ντουμπλάλη και άλλες. Θέλω να μνημονεύσω ιδιαίτερα την οικογένεια Ρούσα με την οποία ως παιδιά και οικογένειες μεγαλώσαμε αδελφικότητα. Υπήρξαν πάντα σε ειρηνικές και ανώμαλες καταστάσεις ανώτεροι άνθρωποι, ξεχωριστοί, αληθινοί φίλοι και γείτονες.

Προπολεμικά ήπια, αλλά και κάπως αλλαζωνικά καλλιεργούνταν — όχι από όλους — διακρίσεις και τοπικιστικό πνεύμα. Χαλιαμάδες οι Αγχιαλίτες πρόσφυγες, Βλάχοι οι Σαρακατσάνοι.

Στη μεγάλη Αγωνιστική ΕΑΜική περίοδο, το τοπικιστικό αυτό πνεύμα και οι διακρίσεις μετουσιώθηκαν σε μια άνευ προηγουμένου συγκινητική συντροφικότητα και αλληλεγγύη. Ήταν η εποχή που ένωνε και στο μεγάλο κίνδυνο και τη θυσία τους ανθρώπους και τέτοιες θυσίες είχαμε πολλές απ' τους Σαρακατσάνους.

Ο εμφύλιος δημιούργησε πάλι για λίγο χρόνο, δυσάρεστες καταστάσεις. Η πενηντάχρονη όμως κατοπινή πείρα δείχνει το δρόμο το σωστό και της προκοπής για τον νεογέννητο Δήμο της Νέας Αγχιάλου, τον οποίο όλοι πρέπει να αγαπάμε, να βοηθάμε και να καμαρώνουμε σαν κάτι εξαιρετικά πολύτιμο δικό μας και μακριά από κομματικές σκοπιμότητες και μικρότητες.

Πηγές:

1. Δ. Γαρούρα: Οι Σαρακατσάνοι στη Βουλγαρία και τη Γιουγκοσλαβία.
2. Χρήστου Γκλέζου: Ελλάδα την Αρχαίαν.
1. Αθαν. Μόσχου: Σαρακατσάνοι, αναφορά στα τσελιγκάτα.
4. Θωμά Κολοδήμου: Επιστολή στην «ΕΛΕΓΘΕΡΩΤΥΠΙΑ» για του Σαρακατσάνους.
5. Θαν. Παπαθανασίου: Η ιστορία των Βλάχων.
6. Εγκυκλοπαίδεια: ΔΟΜΗ
7. Σοβιετική Εγκυκλοπαίδεια.

Στο επόμενο φύλλο: Βλάχοι - Γραικοβλάχοι ελληνόγλωσσοι και λατινόφωνοι - δίγλωσσοι Έλληνες.

ΤΑ ΝΕΑ

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

● Συνέχεια απ' την σελ. 1

Δήμαρχο κ. Γ. Δράγνε και η άλλη από τον απερχόμενο πρόεδρο κ.Π.Δημόπουλο. Πιναβρέθηκαν πολλοί Δημότες και το νέο Δημοτικό Συμβούλιο. Για τη σημασία της ημέρας μίλησαν ο κ. Δράγνε και ο κ.Δημόπουλος. Η ασμόσφαιρα ή αν εορταστική και ευχάριστη.

Στη συνέχεια στην αίθουσα συνεδριάσεων έγινε το πρώτο Δημοτικό Συμβούλιο που συγκλήθηκε ύστερα από πρόσκληση του πλειοψηφούντος Δημοτικού Συμβούλου κ. Δ. Τσιακούμη. Το θέμα ήταν εκλογή προεδρείου του Δημοτικού Συμβουλίου και μελών της Δημορχιακής επιτροπής. Εκλέχτηκαν για μια διετία με απόλυτη πλειοψηφία οι:

κ. Σ. Καρνομπατόλογλου - Τσουκαλά, Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου, κ. Ε. Τσιάμης, Αντιπρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου, κ. Ηρ. Τσέλιος, Γραμματέας Δημοτικού Συμβουλίου, κ. Ι. Κίτσιος, Τακτικό μέλος Δημορχιακής Επιτροπής, κ. Β. Μακρυγιάννης, Αναπληρωματικό μέλος Δημορχιακής Επιτροπής, κ. Δ. Πολυμενίδης, Αναπληρωματικό μέλος Δημορχιακής Επιτροπής.

Αντιπρόεδρος για την πρώτη διετία ορίστηκε από το Δήμαρχο η κ. Ε. Κρίκου και για τη δεύτερη ο κ. Δ. Τσιακούμης.

Δενδροφύτευση στο Δήμο Νέας Αγχιάλου

Στις 2.3.95 έγινε η πρώτη προσπάθεια υλοποίησης του προγράμματος για περισσότερο πράσινο και καλύτερο περιβάλλον, με τη δενδροφύτευση που έκανε ο Δήμος στον παραλιακό Δημοτικό χώρο μετά το CAMPIG και στο Δημοτικό χώρο στο Αιωνάκι. Φυτεύτηκαν καλλωπιστικά δενδρύλλια και φυτά. Στη δενδροφύτευση συμμετείχαν μαθητές του 1ου Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου και η περιβαλλοντική ομάδα του Γυμνασίου. Επίσης, όσοι Δημότες ήθελαν, προμηθεύτηκαν από τα φυτά που διέθετε ο Δήμος για να τα φυτέψουν στις αυλές και τα πεζοδρόμιά τους.

Ο Δήμος κυκλοφόρησε και ένα έντυπο με το οποίο απευθύνεται στους Δημότες και ζητά να συμβάλλουν στην καθαριότητα και τον εξωραϊσμό της πόλης.

Σ. Καρνομπατόλογλου - Τσουκαλά

ΑΥΤΟΣ Ο ΕΓΩ'ΙΣΜΟΣ

Ώ! Εγώ'ισμέ παμφάγε του ωραίου και αληθινού αρπάζεις την πανώργια σκέψη και τότε όλα του χαμού.

Φεύγει το ΦΩΣ από την πλάση,

η απαλοσύνη απ' την ψυχή όλα φτωχαίνουν, ασχημαίνουν κι' αντί γλυκειά, πικρή ζωή.

Αχ! και δεν ήσουνα αλήτης πόση χαρά πάνω στη γη, πόση γαλήνη, καλωσύνη, έργο μεστό, ΘΕΙΑ νουή!

ΕΥΑΓΓ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΠΑΛΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Πήραμε τον τελευταίο καιρό δυο γράμματα από το Βουλγαροελληνικό Σύλλογο της Παλιάς Αγχιάλου τα οποία και δημοσιεύουμε με μεγάλη μας χαρά.

ΒΟΥΛΓΑΡΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
«Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» ΠΟΜΟΡΙΕ
Υπεύθυνος αλληλογραφίας
Στέφκα Νικόλοβα Στεφάνοβα

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΠΡΟΕΔΡΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΩΝ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»
ΔΗΜ. ΚΡΑΑΓΑΤΣΛΗ

Σεβαστέ κύριε Πρόεδρε
Σεβαστοί συμπατριώτες

Για την Εθνική Γιορτή της Ελλάδας 25 Μαρτίου, τα μέλη του Βουλγαρο-Ελληνικού Συλλόγου «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» ΠΟΜΟΡΙΕ.

Σας εύχονται
Χρόνια πολλά
και καλή πρόοδο
στη συνεργασία μας

Η Πρόεδρος Ο Αντιπρόεδρος Η Γραμματέας
ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΒΑ Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ Μ. ΧΑΡΑΜΑΡΟΒΑ

Το δεύτερο αυτό γράμμα μας το γράφει ο δάσκαλος του φροντιστηρίου Ελληνικής Γλώσσας Βασίλης Δημητρώφ Αντόνοφ.

Στην αίθουσα διδασκαλίας των ελληνικών στην Π. Αγχιάλο την Πρωτοχρονιά 1995. Παιδιά με το δάσκαλο και τις κυρίες του Συλλόγου που μοιράζουν δωράκια.

Από το κόψιμο της Βασιλόπιτας του Συλλόγου Βουλγαρο-ελληνικής φιλίας στην Παλιά Αγχιάλο την Πρωτοχρονιά του 1995.

Σας γράφω εξ ονόματος του Δ.Σ. και ζητώ συγνώμη που δε σας έγραφα πιο νωρίς για να σας πληροφορήσω για το Ελληνικό Σχολείο και το Σύλλογο γενικώς.

Στις 14 Νοεμβρίου κάναμε χρονιάτικη συνέλευση, λογοδοσία και εκλογή για καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο.

Στις 1.11.94 άρχισαν τα μαθήματα στο σχολείο για τα Ελληνικά. Τα παιδιά τα έχουμε χωρισμένα σε τρία τμήματα με τρεις τάξεις: Αρχάριοι, μέσοι, προχωρημένοι.

Μέχρι τώρα τα μαθήματα πάνε μια χαρά. Το Δ.Σ. πήρε απόφαση και έδωσε στα παιδιά για τις άγιες μέρες και το Νέο Έτος μικρά δωράκια. Στις 14 του Γενάρη έγινε και το κόψιμο της Βασιλόπιτας. Μέσα σε ευχάριστη ατμόσφαιρα, μαζεύτηκαν πάνω από 60 άτομα μέλη του Συλλόγου. Επίσης κατά τη διάρκεια της γιορτής έγινε και το σουρβάκισμα από παιδιά που κάνουν τα Ελληνικά. Όλοι έμειναν

πολύ ευχαριστημένοι και πέρασαν καταπληκτικά. Σας στέλνουμε φωτογραφίες από τη γιορτή.

Το σχολείο θα τελειώσει στις 24 Μαΐου οπότε θα κάνουμε γιορτή μαζί με τους γονείς των παιδιών. Αν έρθετε στις 6 Μαΐου για τη γιορτή της πόλης (Αϊ-Γιώργη) μπορούμε να την κάνουμε τότε. Θέλουμε όμως να μας βεβαιώσετε για τον ερχομό σας για να κανωνίσουμε τα πράγματα. Θέλουμε σ' αυτό το μάθημα να δώσουμε στα παιδιά μικρά βιβλία με παραμύθια ή με ποιήματα, δηλαδή ένα δώρο για την επιμέλειά τους στα μαθήματα των Ελληνικών. Θα χαρούμε αν μπορείτε να μας βοηθήσετε να το κάνουμε, δηλαδή να μας στείλετε 45-50 βιβλιαράκια να τα δωρίσουμε στα παιδιά.

Στις άλλες πόλεις ξέρουμε ότι οι νέοι που παρακολουθούσαν το Σεμινάριο στο Πανεπιστήμιο Αθηνών δεν έχουν κάνει τίποτε. Ενωώ, ότι εκτός απ' την Πομόριε σε καμία από τις άλλες πόλεις (Πύργο, Μεσημβρία, Σωζόπολη) δεν έχει Ελληνικό Σχολείο. Εδώ τα μαθήματα πάνε καλά, όμως πρέπει να είμαστε δυο δάσκαλοι...

Η κυρία Στέφκα Στεφάνοβα η οποία είναι πρόεδρος του Συλλόγου ξέρει τα ελληνικά, είναι πολύ σοβαρή και ξέρω ότι θα το κάνει ευχαρίστως. Και για μένα βέβαια θα είναι πιο καλά να είμαστε δυο για να προχωράμε και να κάνουμε τη λειτουργία του Σχολείου πιο ωφέλιμη. Θα είναι καλά όμως να παρακολουθήσει και αυτή το σεμινάριο στην Αθήνα.

Σας ευχαριστούμε για τα δολάρια που μας στείλατε και για τη βοήθεια για το γηροκομείο.

Περιμένουμε το γράμμα σας. Χαιρετισμούς σε όλους.

Εμείς δεν κάνουμε κανένα σχολίο. Τα γράμματα αυτά λένε πολλά. Μόνο διαβεβαιώνουμε τους αδελφούς μας στην Π. Αγχιάλο ότι ο Σύλλογός μας θα κάνει ό,τι μπορεί για να τους βοηθήσει και να τους συμπαράσταθεί.

ΕΥΓΕ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Το καλό να λέγεται και να επαινείται, λέγει η Ευαγγελία, και το ΚΑΛΟ εδώ αναφέρεται στη ΔΡΑΣΗ του Συλλόγου των γυναικών της Νέας Αγχιάλου, όπως διαβάσαμε στο τελευταίο φύλλο (5) της Εφημερίδας μας.

Αγαπητές μου φίλες,

Με πολλή χαρά, ενθουσιασμό μπορώ να πω, διάβασα τις ωραίες και σοβαρές δραστηριότητες του Συλλόγου σας, που στο χρόνο (1994) που μας πέρασε κάνατε. Δικαιώνεται έτσι η θέση της γυναίκας μέσα στη ζωή και φαίνεται ξεκάθαρα η αξία της προσφοράς της στην κοινωνία και στους συνανθρώπους μας.

Πόσα πολλά μπορεί να κάνει ο άνθρωπος, όταν θελήσει να διαθέσει για το καλό των συνανθρώπων του, έστω και ένα μέρος του δυναμικού που κρύβει μέσα του!!

Κι εμείς, σαν θηλυκά, που μας προόρισε η φύση, ο Δημιουργός, για τη δημιουργία της ζωής, τη διαίωνιση του είδους, έχουμε, νομίζω, απεριόριστες δυνάμεις για δημιουργία κατ' επέκταση, σε οποιοδήποτε τομέα, που εκ-

φράζει το καλό και το ωραίο. «Θερμά συγχαρητήρια» και «αιέν αριστεύειν» όπως έλεγαν και οι αρχαίοι ημών πρόγονοι.

Τελειώνοντας επιτρέψτε μου να προτείνω κάτι, που και άλλοτε περιστασιακά έχω κουβεντιάσει μαζί σας. Ενωώ την ίδρυση ομάδων αθλητισμού και αγώνων - κολυμβητικών, ποδηλατικών και άλλων - για το καλοκαίρι, ίσως σε συνδυασμό με τη γιορτή του κρασιού. Δώστε την ευκαιρία στα παιδιά σας και στα εγγόνια σας, που πολλές θα έχετε, να ασχοληθούν και με κάτι άλλο, εκτός από το διάβασμα, διοχετεύοντας έτσι τη νεανική σφριγηλότητα και δυναμισμό σε κανάλια ωφέλιμα και εξελικτικά. Λιγότερος χρόνος για τις παμπ και καφετέριες, νομίζω, δεν θα έκανε κακό. Χτυπήστε πόρτες, προσφύγετε σε αρμόδιους φορείς του Δημαρχείου, σχολείων, αθλητισμού και σίγουρα θα πετύχετε κι αυτό, όπως και τόσα άλλα.

Αθήνα 27 Μαρτίου 1995

Σας χαιρετώ με αγάπη
Ευαγγελία Αργυροπούλου

«ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»

Ύστερα από δέκα χρόνια μηνιαίας συνεχούς έκδοσης 1975-1985 και άλλα εννέα διακοπής για οικονομικούς και άλλους λόγους, επανεκδίδεται το περιοδικό «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» Επιθεώρηση Αγροτικής Οικονομίας και Πολιτικής, με ιδρυτή-Εκδότη και Διευθυντή το Γεωπόνο Βασίλη Μπουφίδη, με πλειάδα επιστημόνων συνεργατών στην πρώτη περίοδο και με νέα προσπάθεια σήμερα ως τριμηνιαία έκδοση.

Στα δέκα χρόνια έκδοσης περιλαμβάνεται η καθ' ημέραν καταγραφή της όποιας πολιτικής άσκησαν οι κυβερνήσεις μας και η επικοδομητική κριτική από την επιστημονική επιτροπή της.

Σήμερα, ύστερα από 20 χρόνια, όσο κανένα άλλο αντίστοιχο περιοδικό, δικαιώνεται 100% με τις επιστημονικές προβλέψεις της για τα φοβερά αδιέξοδα της Αγροτικής Οικονομίας. Διαβάστε την ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ για σωστή ενημέρωση.

Γραφεία: Ιπποκράτους 13 — 6ος όροφος
Τ.Κ. 10679 Αθήνα — Τηλ. 3646993

ΕΥΓΕΝΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Αισθανόμαστε την ανάγκη να εκφράσουμε και από την εφημερίδα μας ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ στο συμπατριώτη και εκλεκτό μέλος του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας κ. Πάρη Δράγγη, γιατί πρόσφερε πάλι 200 δολάρια για τη λειτουργία του Φροντιστηρίου Ελληνικής Γλώσσας στην Π. Αγχιάλο και επί πλέον ανέλαβε τα τυπογραφικά έξοδα της εφημερί-

δας μας, περίπου πενήντα χιλιάδες δραχμές κάθε τρίμηνο. Τέτοιες ευγενείς χειρονομίες τιμούν το δωρητή και γίνονται φωτεινό παράδειγμα προς μίμηση.

Για το Δ.Σ.
του Συλλόγου Αγχιαλιτών
της Αθήνας
Ο Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΛΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Είμαι μια Αγχιαλίτισσα που βρίσκομαι μακριά από τη Νέα Αγχιάλο, ζω στη Θεσσαλονίκη, αλλά η ψυχή μου βρίσκεται κοντά σας αγαπητοί μου συμπολίτες Αγχιαλίτες.

Γι' αυτό θέλω να σας ευχηθώ από καρδιάς να σας ευγίσει και να προσδεύετε πάντοτε για το καλό σας και για

το καλό της αγαπημένης μας Νέας Αγχιάλου. Να έρχομαι κι εγώ τα καλοκαίρια να περνάω λίγες μέρες μαζί σας, μέσα σε μια ατμόσφαιρα φιλική και γνήσια Αγχιαλίτικη.

Με πολλή αγάπη
Βαγγελ. Ντάγκα - Μπουφίδου
Θεσ/νίκη Μάρτιος 1995

Εκείνη που φεύγουν

Στις 14.11.94 άφησε την ματαιότητα του κόσμου τούτου, ήρεμη και περίφανη όπως έζησε και της άξιζε η ANNA NTPOYKA - ΣΑΜΑΚΟΒΛΗ επίτιμος Δ) ντρία Δημόσιας εκπαίδευσης.

Ο σύζυγός της Ιωάννης Ντρούκας Αξ) κός Π.Δ. και επίτιμος Δ) ντης Υπουργ. Υγείας, έστειλε στο φιλανθρωπικό ίδρυμα «Εκκλησιαστικό Γηροκομείο» ΔΩΡΕ-Α δραχ. πενήντα χιλ. (50.000) στη μνήμη της λατρετής αποβιώσας συζύγου του

ANNA NTPOYKA

που η σεπτή σορός της αναπαύεται από την 15.11.94 στον οικογενειακό «ΟΙΚΟΝ» του Κοιμητηρίου Βύρωνα - Αθηνών.

Καλό σου ταξίδι ANNA και αιωνία σου η μνήμη.

Ο σύζυγος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΤΡΟΥΚΑΣ